

2. Tým, že Všeobecný súd konštatoval, že v okamihu nadobudnutia účinnosti tejto dohody existovala medzi odvolateľkami a spoločnosťou Lundbeck relevantná „potenciálna hospodárska súťaž“, zjavne skreslil dôkazy obsiahnuté v súdnom spise. Komisia mala povinnosť objektívne preukázať, že odvolateľky mali skutočnú a konkrétnu možnosť vstúpiť na trh spôsobom, ktorý je ekonomicky udržateľný. Na základe dôkazov sa preukázalo, že a) počas doby platnosti dohody neexistovala skutočná a konkrétna možnosť vstúpiť na trh tak z objektívneho hľadiska, ako aj z hľadiska ekonomickej udržateľnosti, a b) odvolateľky v rámci rokovaní, ktoré predchádzali uzavretiu dohody, neboli nijako motivované k tomu, aby v súvislosti s otázkou svojej pripravenosti vstúpiť na trh uvádzali pravdivé informácie, a zmanipulovali spoločnosť Lundbeck tak, aby súhlasila s tým, že im bude dodávať svoj vlastný výrobok za zvýhodnené ceny a uhradila im určitú čiastku. Toto v skutočnosti umožnilo okamžitý vstup odvolateľiek na trh, čo by inak nebolo možné. Všeobecný súd opomenul zohľadniť zásadný rozdiel medzi odvolateľkami a ostatnými výrobcami generických výrobkov, ktorí uzavreli dohody so spoločnosťou Lundbeck, ktorým je to, že odvolateľky nikdy nemali skutočnú a konkrétnu možnosť získať registráciu po dobu trvania dohody.
3. Odvolateľkám sa v žiadnom prípade nemala uložiť nijaká pokuta. V čase svojej platnosti takáto dohoda podľa usmernení Komisie nebola protiprávnym konaním „z hľadiska cieľa“. Išlo o nový prípad, v ktorom spoločnosť Lundbeck bola *prima facie* chránená pred hospodárskou súťažou prostredníctvom svojich patentov a regulačných prekážok, pričom odvolateľky v skutočnosti zlepšili svoju konkurencieschopnosť vo vzťahu k spoločnosti Lundbeck na relevantnom trhu tým, že získali zľavy na dodávky výrobku spoločnosti Lundbeck, ktorý odvolateľky mohli označovať ako svoj vlastný. Pokuta uložená odvolateľkám nezohľadnila novosť tohto protiprávneho konania a neodôvodnené prieskumy Komisie, vzhľadom na to, že oznámenie o začatí vyšetrovania Komisia mohla odvolateľkám bez problémov predložiť o päť rokov skôr, ako to v skutočnosti urobila.

Odvolaie podané 18. novembra 2016: Generics (UK) Ltd proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata komora) z 8. septembra 2016 vo veci T-469/13, Generics (UK)/Komisia

(Vec C-588/16 P)

(2017/C 030/28)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľka: Generics (UK) Ltd (v zastúpení: I. Vandenborre, advocaat, T. Goetz, Rechtsanwalt)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateľky

Odvolateľka navrhuje, aby Súdny dvor:

— zrušil rozsudok alebo prijal akékoľvek rozhodnutie, ktoré bude považovať za potrebné.

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

1. **Prvý odvolací dôvod:** Všeobecný súd nepreukázal, že dohody o urovnaní predstavujú porušenie „z hľadiska cieľa“ v zmysle rozsudku Cartes Bancaires. Predovšetkým neuviedol, prečo sú tieto dohody vo svojej podstate v nevyhnutnom rozsahu škodlivé pre hospodársku súťaž, bez toho, aby bolo potrebné posudzovať ich skutočné a potenciálne účinky. Všeobecný súd namiesto toho vyjadril pochybnosti a neistotu v súvislosti so zásadnými bodmi analýzy dohody o urovnaní.
2. **Druhý odvolací dôvod:** Dôkazy, o ktoré sa závery Všeobecného súdu opierajú, nespĺňajú požiadavky presnosti, spoľahlivosti, súdržnosti a zrozumiteľnosti, ktoré Súdny dvor vymedzil ako nevyhnutné pre splnenie požiadavky dôkazného bremena pri preukazovaní porušenia „z hľadiska cieľa“.
3. **Tretí odvolací dôvod:** Všeobecný súd obracia dôkazné bremeno, keď spoločnosti Generics (UK) ukladá povinnosť, aby preukázala, že pri súdnom konaní by vzniklo riziko a že spoločnosť Generics (UK) by v tomto konaní určite nemala úspech.

4. **Štvrtý odvolací dôvod:** Všeobecný súd nepreskúmal v plnom rozsahu zamietnutie uplatnenia článku 101 ods. 3 ZFEÚ zo strany Komisie.
5. **Piaty odvolací dôvod:** Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď uplatnil svoju právomoc súdneho preskúmania nad rámec svojej právomoci, keď konštatoval nové porušenie článku 101 ods. 1 ZFEÚ, ktoré nebolo uvedené v rozhodnutí, a svojím konštatovaním nahradil konštatovanie Komisie.
6. **Šiesty odvolací dôvod:** Všeobecný súd nevymedzil presné, spoľahlivé a súdržné dôkazy, o ktoré by sa malo opierať konštatovanie, že spoločnosť Generics (UK) sa dopustila údajného protiprávneho konania úmyselne alebo z nedbanlivosti, ako to požaduje článok 23 ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003⁽¹⁾ zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1, Mim. vyd. 08/002, s. 205.

Žaloba podaná 21. novembra 2016 – Európska komisia/Helénska republika

(Vec C-590/16)

(2017/C 030/29)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: Flavia Tomat a Aikaterini Kyratsou, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Helénska republika

Návrhy žalobkyne

- určiť, že v zmysle článku 258 Zmluva o fungovaní EÚ Helénska republika tým, že prijala a nechala v platnosti právne predpisy, ktoré umožňujú sprístupňovanie ropných produktov bez zaplatenia spotrebnej dane v čerpacích staniciach patriacich spoločnosti „Hellenic Duty Free Shops SA“ na hraničných prechodoch Kípoi na rieke Evros, Kakavia a Euzone, ktoré sa nachádzajú v oblastiach hraničiacich s tretími krajinami – konkrétne s Tureckom, Albánskom a bývalou Juhoslovanskou republikou Macedónsko – nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 7 ods. 1 smernice 2008/118/ES⁽¹⁾,
- zaviazat Helénsku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

1. Podľa odôvodneného stanoviska z 1. septembra 2014, ktoré Komisia zaslala gréckym orgánom, Grécko tým, že schválilo, že čerpacie stanice prevádzkované spoločnosťou „Hellenic Duty Free Shops SA“ na hraničných prechodoch Kípoi na rieke Evros, Kakavia a Euzone sprístupňujú ropné produkty, z ktorých nebola zaplatená spotrebná daň, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú zo smernice 2008/118 o všeobecnom systéme spotrebných daní tým, že nezastáva názor, že sprístupňovanie týchto produktov predstavuje skutočné pripustenie k spotrebe. Priame načerpanie pohonných hmôt do vozidiel na týchto čerpacích staniciach predstavuje pripustenie k spotrebe a podlieha spotrebnej dani.
2. Výnimky zo základného pravidla, podľa ktorého daňová povinnosť vzniká v členskom štáte, v ktorom došlo k pripusteniu k spotrebe, sú výslovne upravené právnymi predpismi Únie. Využitie zjednodušených postupov pre vývoz do tretích krajín v prípade sprístupnenia ropných produktov podliehajúcich spotrebnej dani je v rozpore so smernicou 2008/118, pretože nepatrí do rozsahu pôsobnosti žiadnej z príslušných ustanovení tejto smernice.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 9, 14. 1. 2009, s. 9.